



MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

BUDAPEST, 1942. ÁPRILIS-22. — II. ÉVFOLYAM 17. SZÁM.

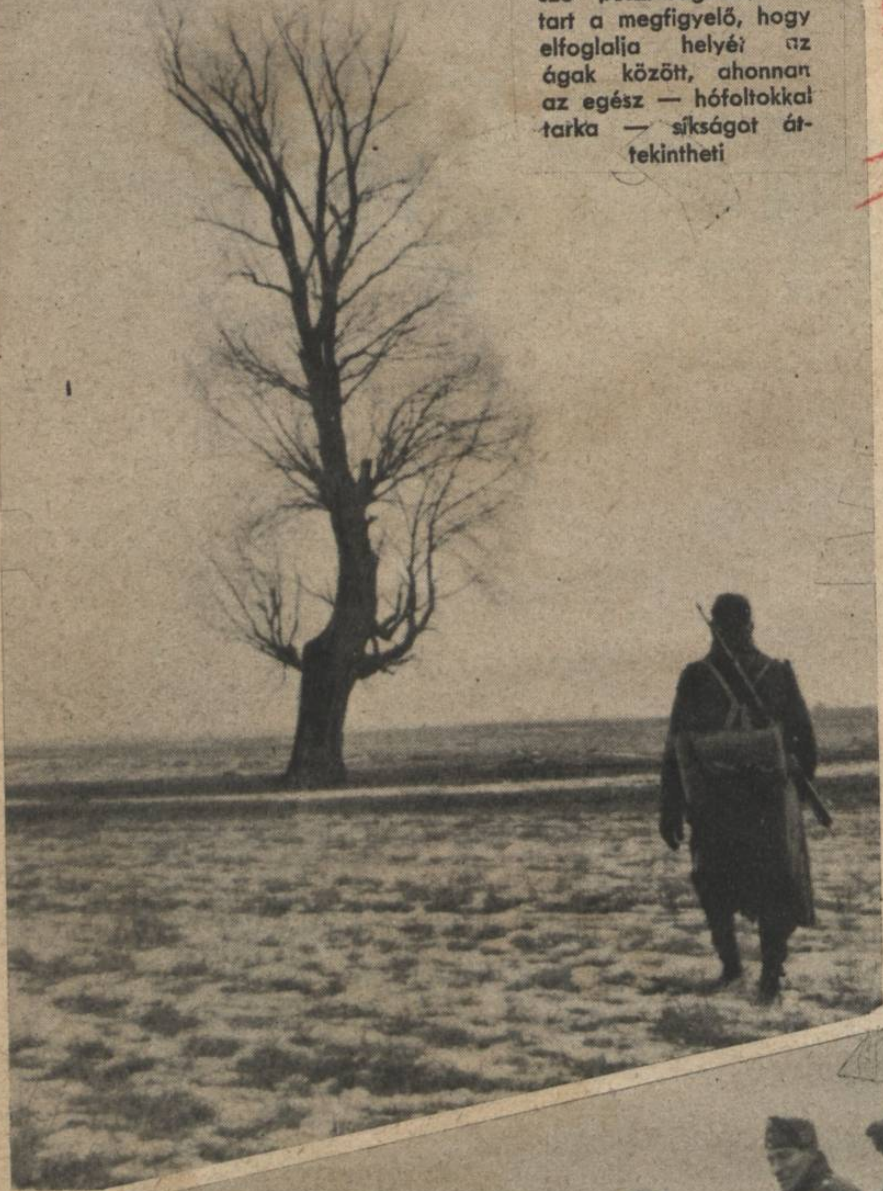
ÁRA:

20

fillér

HARCBA INDUL A NÉMET TORPEDÓNASZÁD

EGYETLEN FA
a nagy, végreiennék lát-
szó pusztaságban; ide
tart a megfigyelő, hogy
elfoglalja helyét az
ágak között, ahonnan
az egész — hófoltokkal
tarka — síkságot át-
tekintheti



HONVÉDELÉT A KÁRPÁTOKON

TOBBNAPOS UTAZÁS UTÁN JÓL ESİK A GYÁ-
LOGLÁS. Kíev felrobbantott belvárosán át in-
dulnak katonáink az első vonalak felé...



UKRAJNÁBA IS ELÉRT A TAVASZ.
— de a tél en végéig befogyott
folyókákon még a hócsúszkák
merészen a honvédek
szánkóit



A FOLYÓKAT MEG-
JÉG BORITJA,
az országutakon azon-
ban már sártengerrrel
kell megküzdeniök az
előnyomuló csapatoknak

A HŐSSZŰ MENET UTÁN
IZLIK AZ EBÉD...



LÁMPÁT GYUJT A HONVÉD
AZ UKRAJNAI PARASZTHÁZBAN



MEGÉRKEZÉS
A FALUBA,
ahol párnapos
pihenő vár
a századra

A LOVACSKÁ-
NAK IS JÓL ESİK
AZ EBÉD;
mohón falja a
kincstári abrakot.
Megérdemli...



TÜL...



↑ „AKINEK” MÁR ELEG VOLT
A GYALOGLÁS!...
Ketten is alig tudják rávenni
a más véleményt valló, elfo-
gott, kóbor ukrán lovat az út
folytatására...



VÁROSBAN ÉS FALUBAN EGYFORMÁN FENEKETLEN A SÁR
Közlekedni alig lehet másképpen, mint tengelyen vagy lóháton...



↑ VISZIK
A VACSORÁT
az őrségen lévő
bajtársaknak...



← ...TÖZET RAKNAK
Fáradtak, de azért
egyikük sem gon-
dol lefekvésre.
A félénkségét át-
beszélgetik, jó-
kedvűek...

↑ ÚTBAN KELET FELÉ!...
Az utazás alatt a mozdonyból
kérnek forró vizet, azzal mos-
sák evőcsészéiket a honvédek



→ A KOCSITÁBOR
KÖZEPÉN TŰZ ÉG
Néha idejönnek
melegedni az őr-
szemek, a hideg
éjszakában

VASÁRNAP...!
A legénység tisztjeik vezetésével templomba vonul, a táboripap
miséjét együtt hallgatják az ukránokkal



ILYEN A SZÉLES ÚT TAVASSZAL SZOVJETOROSZORSZÁG FOLDJEI KÖZÖTT

SZOVJETFRONTON OLVAD A HÓ

A keleti fronton, ahol a téli hónapokban hó-hórétgre gyűlt a végtelen mezőkön, a tavaszi olvadás sár- és iszaptengerré változtatta nemcsak a földeket, hanem az utakat is.

A szovjetcsapatok ellen küzdő hadsereg nehéz és fáradságos munkával hárítja el az újabb nehézségeket. Az utászcsapatok doronggáttakkal, feltöltéssel teszik járhatóvá az utakat, építenek új utat a régi fölé és a csapatok járműveinek, az utánpótlás szekereinek és autójának ugyancsak vigyázniuk kell, hogy ne „lépjenek” erről az egyetlen járható, keskeny útról, mert a környező iszap- és sártengerből még hernyótalpas járművekkel is nehéz kihúzni a kocsikat.

Várni kell, — talán hetekig. De az óriás támadás körvonalai, közben kibontakoznak a gígszi előkészületekből...



„KELLEME” SÉTA...



A HERNYÓTALPAKAT IS
PRÓBÁRA TESZI A HIG
LATYAK



PATAK, VAGY ISZAPOS
MEDER?
Egyik se: egy szovjettalun
átvezető országút



TENGELYIG A SÁRBAN...
Nálunk csak szólás-mondás, ott
komoly dolog



AZ UTÁNPÓTLÁS TEHERAUTÓJA PÉLDÁTLAN NEHÉZSÉGEK
LEKÖZDÉSÉVEL JUT
CSAK EL RENDELTESETI HELYERE



A HIG SÁR FELCSAPÓDIK
ÜTKÖZBEN A KOCSIKRA
és vastag páncélként rakódik
a szerelvényre

HÉTRŐL HÉTRE



Ref.

Hitler Adolt

születésnapját méltóan megünnepelte a német nép, de az ember, a népzvezér, a katona és az államférfi történelmi nagyságának őszinte megbecsülése eláradt a világ minden tájáról Hitler főhadiszállása felé, — mindenünne, ahol hisznek és bíznak a nemzeti eszme győzelmében és egy új világrend igazságában. Nem a fény és a pompa sugároz lenyűgöző képet az ünnepségről a bámuló tömegekre, hanem az egyszerűség, a hit, az áldozat és a harc . . . Valahol egy kórházi vaságyon, a gáztámadástól félig megvakított, vaskeresztes német altiszt, az ápolóktól hallotta, hogy hazáját letiporták s esztelen, örült békeparancsot kényszerítettek a központi hatalmakra. Az ismeretlen, 30 éves harcos, Hitler Adolf, igazságtételt fogadott s egy rongyos katonazubbonyban nekivágott a megszálló csapatoktól, marxista gonosztevőktől és zsidó bankároktól lezulesztett birodalomnak, hogy beváltsa szavát s felszabadítsa népét. Kineveték, megrágalmazták mindennap, összeesküdött ellene az alvilág, a pénz, a rang, az előjog, a kiváltság, a maradi szellem és a vörös forradalom s az évtizedes birkózásban mégis Hitler Adolf győzött, az alulról, de becsülettel támadó katonapolitikus, akiben az egészséges népi ösztön elnyomottságában is önmagára ismert . . . A mélységekből felzúgó vágyakat, a nemzeti méltóságot, a dolgozó ember becsületét, a munkát, a nemzetszervezetet és a rabságból égre kiáltó szabadságot képviselte Hitler Adolf, s puritán akaratának diadalát földi hatalom fel nem tartóztathatta! A kapitalista rablás és a marxista zendülés feldúlt csataterére tűzte ki a horogkeresztes lobogót, táborot szervezett a kétfrontos megütközésre, tudta, hogy az erős világnézet a kor tündöklő fegyverzete, hitt a rajongó, tiszta fiatalságban, az erősek és a bátrak kiválasztásának törvényében és ezerszer megjósolt bukás helyett, egy lelkében megújódott birodalom élére került, — vezérnek, a népi sors parancsolójának. Teremtő ember lett s ez a földön a legnagyobb dicsőség és érdem . . .

A birodalmi vezér

nehány esztendő alatt átformálta a versaillesi Németországot. Hétmillió munkanélküli tűnt el az országutakról és a nyomortelepekről s a munka szent dala felzengett újra a gyárakban és műhelyekben. Az eszeveszett külföldi eladósodás, az arany- és a bankáruralom egy csapásra véget ért, megkezdődött a közigazgatás, a termelési rend, a mezőgazdaság, az ipar, a kereskedelem és a pénzügy példátlan arányú átszervezése, az új szociálpolitika szerves beiktatása a népeletbe, a hadsereg, a kötelező munkaszolgálat s az ifjúságnevelés egymáshoz csiszolt kiépítése: rárajzolódott a birodalom testére az új autótutak óriási hálózata, munkásnegyedek nőttek ki a földből, megemelkedett a nép vásárlóereje s visszatért a bizalom, a munkába vetett hit a dolgozók közé. A német ter-

gazdálkodás roppant arányai, korunk egyedül lehetséges életformájának képét vetítették a világ elé s angol, amerikai és francia józan szakemberek is idejében figyelmeztették az elzsidósodott demokráciákat a német példa megszívására. Hitler útmutatása nyomán, a birodalomépítésben a szellemi munka forradalma előzte meg és irányította az eseményeket s ebben különbözik a nemzetiszocialista átalakulás minden más forradalmi megmozdulástól. Amikor 1789-ben Párisban elfogyott a kenyér, a dologtalan zavargások és népszabadságünneplések között, a csöcselék bűnbakot keresett s bőven hullottak a levágott fejek a fűrészporos kosárba s amikor a szovjet képtelennek mutatkozott a termelés megszervezésére, százezreket öletett halomra s millióktól vonta meg a betéví falatot, hogy véres uralmát megvédje. A világtörténelemben még nem volt mélyreható forradalom olyan elenyészően kis áldozat árán, mint a fasiszta Olaszországban és a nemzetiszocialista német birodalomban, s ez a modern nemzeti forradalmak erkölcsi és



szellemi igazolása! . . . Előljárt a lélek, az értelem és a felelősségérzet! A bosszút és a gyűlöletet elnyomta a magasabbrangú, közösségi gondolat. Nem kerültek az utcára, kódorogni az öregek, a munkaképtelenek és a más-gondolkozásúak, — mint az állati ösztönökben tobzódó szovjetben, — akadt munka bőven mindenki számára s csak a hatalmas tervek keresztülvitelének szabotálását nem engedték meg, — helyesen és jogosan . . . Több átformáló rendelkezés jelent meg Hitler uralmának egyes napjain, mint a demokráciákban egy egész esztendő alatt. Az előkészítő és végrehajtó szellemi munka igénybevétele a csodák határáig fokozódott és ott állandósult. Az értelmiségi réteg munkateljesítményét, Hitler valóban a végletekig emelte, de csak így lehetett rövid idő alatt a gazdálkodást, a hadsereget és az új államrendszert megtörhetetlen egységbe kovácsolni. Hitler tudta, hogy a szellemi és szervezeti lustaságba sülyedt világbirodalmak fegyverrel támadják meg a forradalmi — munkát . . .

Mindent megajánlott

Németország vezére, a világháborúban győztes nagyhatalmaknak, amit a birodalom tisztessége megengedett, hogy békeművét folytathassa. Ma már a mindkét oldalról közzétett és gondosan megvizsgált diplomáciai aktákból ismerjük az új háború előzményeit s tudjuk, hogy Hitler szövetséget is ajánlott Angliának s a német igényeket csak az ő tekintélyével biztosít-

ható mértékre csökkentette le. Hiábavaló volt minden békekísérletezés, mert Anglia a kizsákmányoló világuralmat féltette s lehetőleg mások kardjával elébe akart vágni az európai gondolat kifejlésének. Megkezdődött az uszítás, a bekerítő diplomáciai tevékenység, a „demokráciák“ összeesküvése, a zsidó üvöltözés a diktatúráról s a naponként megújuló rágalomhadjárat, amelynek szennyes dagadását sohasem fékezte meg a rendteremtésre hivatott államhatalom. A pártokra szaggatott s a cselekvő erőben béna demokráciák, a népi önrendelkezés jogára hivatkoztak egy olyan népi államszervezet tagadására, amelyben Hitler pártja törvényes, parlamenti úton, a választások sorozatain át jutott az uralom birtokába s ahol, milliók hite, újjongó, lelkes közakarata és önkéntes segítségével szilárdította meg az új rendet. A tehetségtelenség szikrázó dühe gyújtotta fel a háború tüzét! Három hosszú esztendő óta, vasban, vérben, lángban vajódik a világ s Hitler ott áll a katonái mellett, emberfölötti munkaerővel, vezetői vasakarattal és tudással, megvívni az élen Európa szabadságharcát. Mit ér ezzel a gigantikus teljesítménnyel szemben. a nyafogó, bágyadt és petyhüdt intellektuellek szószátyárkodása, mit ér a baloldali bírálat, a reakciós gőg és a mindent jobban tudók nagyképu zsörtölődése. Hitler harca megsegítette Magyarországot is legszentebb céljainak követésében, Hitler ellenségei pedig egy barázdát sem adtak vissza ősi földünkbe az anyaországnak. Ez a nyers igazság s ezért kívánjuk sok milliónyian, hogy Hitler Adolf és a tengelyhatalmak seregeinek végleges győzelme nyisson utat a békéhez és a dolgozó, szabad nemzetek boldogulásához!

Jelzötűz? . . .

Mit jelez? Kiknek jelez valamit? Miért riogatja tapsba a hallgatóság zsidó részét a Madách Színházban bemutatott Jelzötűz? Ki a szerző? És miért volna flamand a színlapra írt Robert Ardrey? Miért nem dán? Vagy Jordán? Avagy egyszerűen amerikai? A névbújócskát eleget élvezhetjük a ponyvarényekben, ahol honi izraeliták sajátmagukat angoltól fordítják magyarrá, ami rút visszaélés a ponyvairói szabadsággal. A Jelzötűz magyar színpadra rángat egy Daniel Charleston nevezetű, kissé ütődött amerikai újságíró, aki felvonul a toronyba, felébreszti a halottakat s nyájasan társalog velük, mert künnt a világ háborút akar, Daniel pedig nem akar, mire a halottak felvilágosítják Danielt a helyzetről, erre már ő is akar és csomagol, hogy majdan verekedjék a szabadságért, de nem úgy, mint a barátja, aki pénzért ment a kínaiakhoz, holott a szíve is odahúzta s miegymás. Közben valami jelzötűzek is előfordultak a bús éjszakában és pacifista sóhajok, demokratikus alhangokkal s nagy tapsbeszövésekkel a megfelelő helyeken. A darab csikorog a hamisságtól. Vagy hozzáírtak, vagy elvettek belőle, vagy átesett a torz színmű mindkét operáción. Egyébként ez a legújabb divat minálunk. Öreg pacifista színjátékokat csinosra megfejelnek a kor igényeinek megfelelően. A befentesek tudják, miről van szó s aszerint szürcsölik az élvezetet, a tájékoztatlanok pedig elégedetten hallják a darabhoz csirizelt honfiúi szölamokat. Így azután mindenki megelégedetten távozik a langyosság színházi feredőjéből . . . Kiegyezés a szellemiekben, csendes ötven százalékra. Kedves rozzant dolog ez. De ez a Jelzötűz, ez idegen kakukfióka s ha nem lenne az, dehogy is dicsérné félholtra örömeiben a baloldali sajtó. Micsoda jelzők emelik a magasba a gyanús Robert Ardrey darabját! „Megalkuvást nem ismerő színmű.“ „Eleven, érző valóságok futkosnak benne . . .“ „Okos darab. Hasznos darab. Mai darab . . .“ „Bátorság és szépség van ebben a műben . . .“ Így írnak ő k s itt van a lényeg elásva. Milyen fárasztó, unalmas és együgyű ez az örökös baloldali kísérlétezés a kultúrpropagandával. Mi azonban látni szeretnénk Ardrey urat, az eredeti szövegkönyvet, a flamandságot s a darab — sürgős levételét a műsorról! . . .



A HORVÁT ÁLLAM MEGALAKULÁSÁNAK ELSŐ ÉVFORDULÓJÁN ULLEIN-REVICZKY ANTAL VEZETÉSÉVEL MAGYAR KÜLDÖTTSÉG ERŐSÍTETTE MEG A KÉT SZOMSZÉDÁLLAM JÓVISZONYÁT

ULLEIN-REVICZKY követ Kvaternik marsallal beszélget



KATONAI ELŐKELŐSÉGEK A ZÁGRÁBI M. KIR. KOVETSEGEN:

Középen Kvaternik marsall, Balról-jobbra: Kissinger német tábornok, Percsevics és Stanzel horvát tábornok, vitéz Hennyey altábornagy, Laxa és Begics horvát tábornok

A ZÁGRÁBI M. KIR. KOVETSEGEN

Balról-jobbra: Begics tábornok Zágráb katonai parancsnoka, vitéz Hennyey altábornagy, Glaise-Horstenau német tábornok, vitéz Marossy Ferenc zágrábi magyar követ



A ZÁGRÁBI MAGYAR KOVETSÉG TERRASZÁN:

Ullein-Reviczky Antal, vitéz Marossy Ferenc kövvel, Artukovics horvát belügyminiszter

DR. ANTAL ISTVÁN

tárcanélküli miniszter lett.

A nemzetvédelmi propaganda irányítása lesz a feladata. Antal István, Gömbös Gyula legszűkebb környezetéből került a politikai élet első vonalába



Foto Magyarok Róma

Reproduktions d'Art

MAGYAR

GYÖRGY SÁNDOR

próbarendőr élete kockáztatásával mentett ki egy nőt a megáradt Dunából. A szokásos dicséreten kívül kitüntetésre is felterjesztették. Megérdemli!



ÁRVÍZ A HÓDMEZŐ-VÁSÁRHELYI HATÁRBAN

A vetésterületekre szétáradt hatalmas vízmennyiség súlyos károkat okoz a szorgalmas gazdátársadalomnak





← VITÉZ LUKÁCS BÉLA
tárca nélküli miniszter. A minisztertanácsot a hadbavonultak hozzátartozóik és a frontról visszatérők ügyeiről tájékoztatja s figyelemmel kíséri a közéleti és társadalmi szervek ezirányú működését

GYOMOLCSIGÉRET...



KÉPHIRADO



NEMZETI UJSÁGÍRÓSZÖVETSÉGEK
VELENCEI TALÁLKOZÓJA

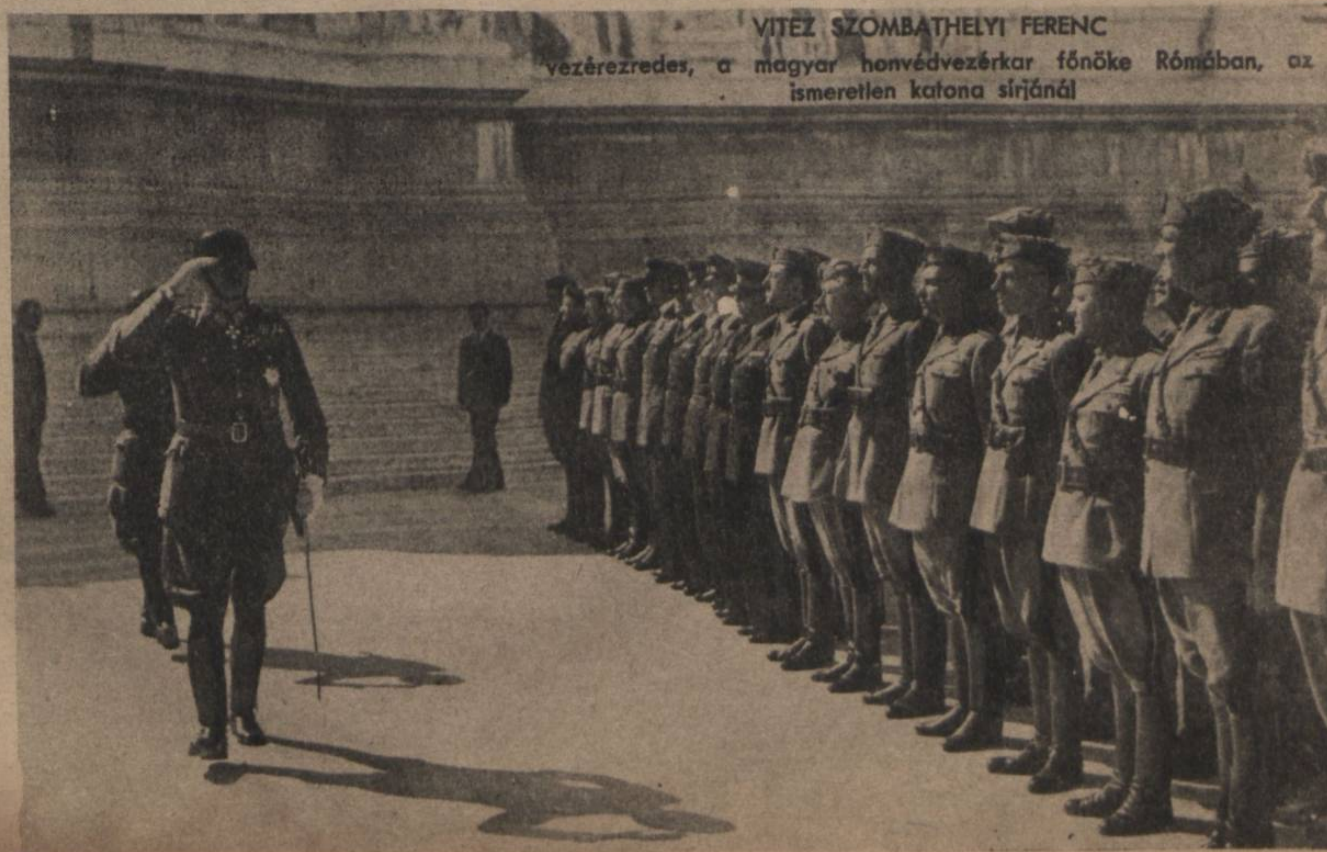
Weiss, a német elnök megnyitó beszédét tartja. A kép jobboldalán Kolosváry-Borcsa Mihály, a magyar csoport vezetője



A HONVÉDVEZÉRKAR FŐNÖKÉNEK MEGÉRKEZÉSE RÓMÁBA
Vitéz Szombathelyi Ferenc vezérezredes jobboldalán Cavallero tábornok, az olasz vezérkari főnök



KAMERMAYER KÁROLY-
NAK, Budapest első polgármesterének szobrát állított a főváros. A szobor alumíniumból készült



VITÉZ SZOMBATHELYI FERENC
vezérezredes, a magyar honvédezerkar főnöke Rómában, az ismeretlen katona sírjánál

FRANCIAORSZÁG A VÁLÁSZÚTON



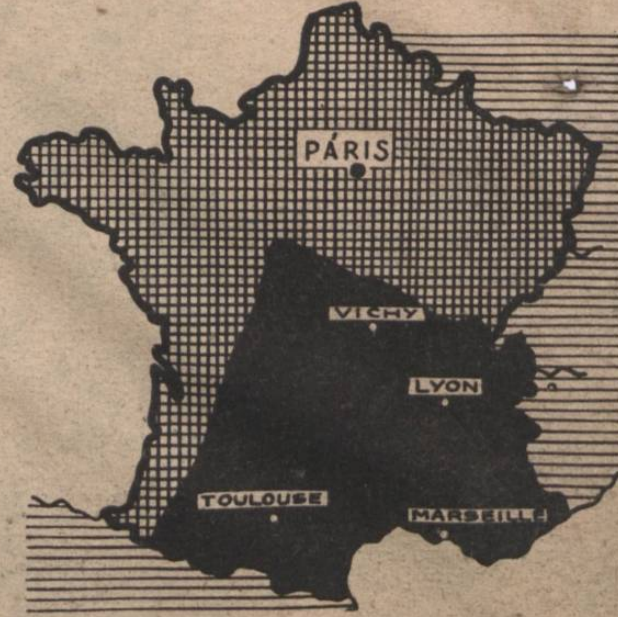
A JOVÓ EMBERE?...

Laval nevétől hangos a világpolitika, Franciaország sorsát, jövőjét tette le sötétbarna kezébe Petain marsall, a francia államfő, Laval, dönt népének és önmagának történelmi hivatásáról...

A világ osztatlan érdeklődése újra Franciaország felé fordult s az események megérdemlik a lekötött figyelmet. Hónapok óta érezhető feszültség s vajdás és sorsdöntő előkészületek után, Petain marsall Pierre Laval bízta meg a kormányalakítással. A francia államfő rádiószózatban fordult népéhez s felszólította, hogy bölcsességgel, türelemmel és hittel sorakozzék az új kormány mögé, Franciaország szerencsétlenségének letragikusabb pillanatában... Kétségtelen dolog, haon Laval nehéz vállalkozása új irányba tereli a francia politikát s határozott állásfoglalásokhoz vezet az alapvető európai kérdésekben, — ha nem is mutatkozik meg azonnal a nagy változás.

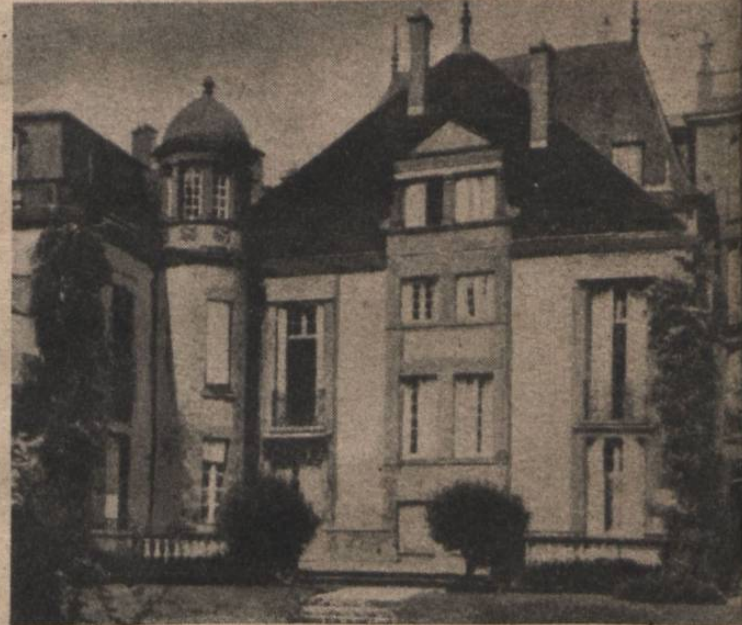
Németország a legnagyobb tartózkodással, szabad utat engedett a francia politika kibontakozásának s csak Anglia és Amerika próbálta meg az illetéktelen beavatkozást az elérvult szövetséges belügyeibe. Az amerikai sajtó durván fenyegetődzik s az afrikai francia gyarmatok sürgős megszállását követeli, Anglia pedig a békés francia lakónegyedek bombázásával próbál zsaroló akarataának érvényt szerezni.

Az új francia kormány megalakítása már elkerülhetetlen volt, mert Vichy és Páris végleges szakadása fenyegette a francia nép lelkét... Laval első sorban a megszállott és a szabad övezet egybetartozásának politikusa lesz. Laval számára Párisban állandó lakóhelyet rendeznek be, — Darlannak pedig az Elysée-palotában, a volt köztársasági elnök lakosztályát bocsátják rendelkezésére. A francia gyarmatok védelme, a flotta erejének biztosítása és az új európai rendbe való végleges beilleszkedés kérdése történelmi tűzpróba elé állítja a Laval-kormányt. A tengelyhatalmak rokonszenvvel kísérik Laval vállalkozását...



FRANCIAORSZÁG MEGSZÁLLOTT ÉS SZABAD ÖVEZETE

A Vichyben székelő államfő és kormány fennhatósága alatt maradt az államterület 41- és a lakosság 28 százaléka. A szabad övezetnek aránylag sok ipartelege és bányája van, de kevés a gabonatermése és az állatállománya



A „PAVILLON SEIGNÉ”

Petain marsall rezidenciája Vichyben, ahol Laval az új kormány politikájáról tanácskozik a francia államfővel



PETAİN ÉS LAVAL

A francia államfő hosszú hónapokon át folytatta bizalmas tárgyalásait Lavallal, előkészíteni a szükségesnek mutakozó politikai változást...



DORIOT,

a francia antibolsvista front vezére, Párisi erőteljes, fanatikus politikai munkája hatalmas tömegeket meggyőzött a német-francia őszinte megkötés szükségéről: már felvetődött egy külön párisi kormány megteremtésének gondolata is. Laval miniszterelnök ez a területi és lelki szakadást akarja megakadályozni... Rennesben kézi gránáttal merényletet követtek el ellene, de sértelem...

A PÁRISI KÉPVISELŐHÁZBAN

Az elmúlt hétben iktatták be ünnepiesen hivatalaikba a megszállott francia terület új német köztetveztit, a külföldi diplomaták jelenlétében...



FRANCIA GÉPESÍTETT OSZTAGOK FELVONULÁSA VICHYBEN



LUCIEN ROMIER

a nagy politikai író, államminiszter Laval kormányában



MARION,

a felvilágosító minisztérium államtitkára



PLATON ADMIRÁLIS

államtitkár, összekötő a kormány-elnök és az államfő között



A „HOTEL DU PARC” VICHYBEN

A politikai főhadiszállássá átalakított szálloda előtt, Darlan, Petain államfő és Huntzinger tábornok fogadják a felvonuló őrcsapat tiszteletét. Laval, a Hotel du Parc nagytermében alakította meg az új francia kormányt

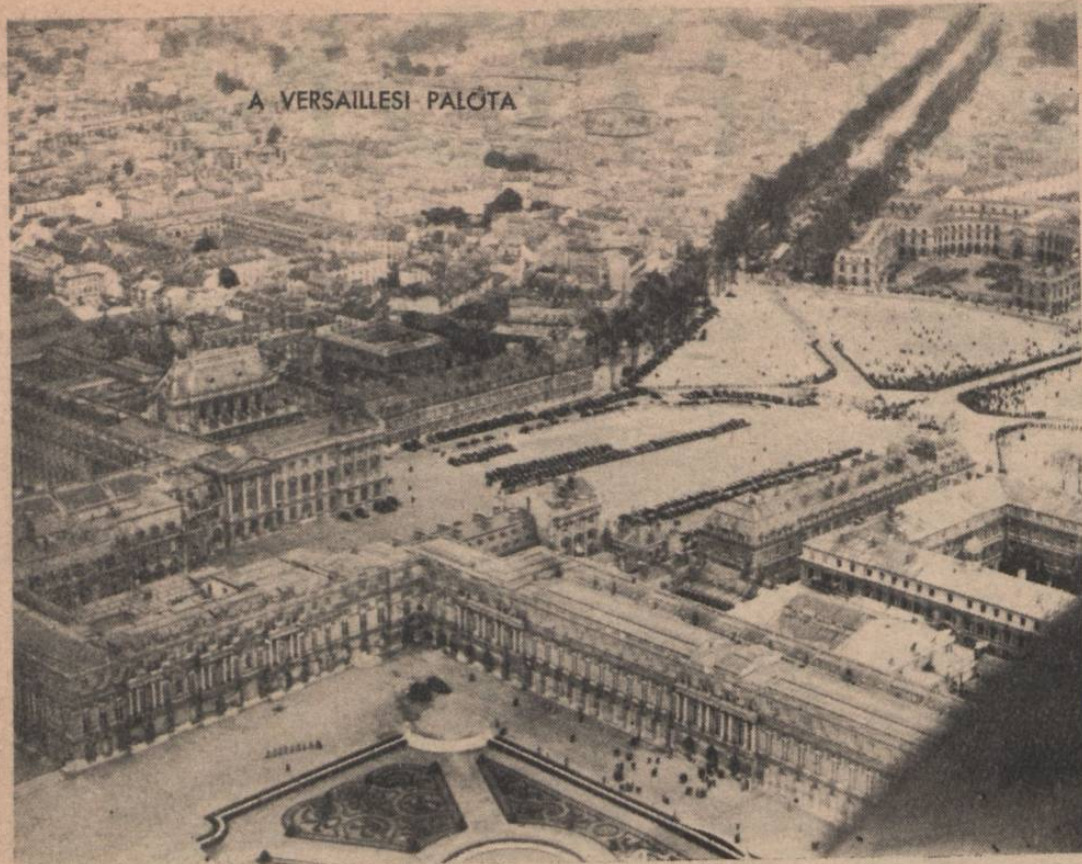
DARLAN TENGERNAGY,

Petain marsall első munkatársa, minden megbízatásáról lemondott, hogy megkönnyítse a kibontakozást. Darlan, törvény szerint Petain utódja az államfői székben s Laval miniszterelnöki megbízatása óta, a francia haderők főparancsnoka



ELKESEREDETT HUMOR A FRANCIA REAKCIÓRÓL

Szörnyű vihar dől Európában, átalakul minden, de a francia maradi szellem képviselői csak a régi kocsi akarják mindenáron rendbehozni. A háború előtti kocsi... A múlt kísért ezer dicsőséggel: Vichyben is Páris az élet és Versailles az álom...



A VERSAILLESI PALÓTA



A PÁRISI AVENUE
WAGRAM ház-
sorai között né-
met katonák me-
netelnek zeneszó-
val...



CAZIOT,
volt földművelésügyi miniszter, a
mezőgazdasági hivatásszervezet
ügyeinek kormánybiztosa



BRIERRE,
a francia gyarmatok új főkormány-
zója



LEROY-LADURIE,
az új vichy-i kormány földművelési
és közellátási minisztere

ÖRSÉG A PÁRISI RUE BEAUJON
PARANCSNOKSÁGI ÉPÜLETE ELŐTT

A FRANCIA SZABAD LÉGIÓK PÁRISI OTTHONA. A bolsevizmus elleni küzde-
lem jegyében születik meg az egyetértés, Európa népei között...



PÁRIS, A TUNDÉRVÁROS.

Akadozik a nagy megpróbáltatástól a lélegzete, de azért ő az úr Franciaország fölött...



NÉMET KATONÁK A SACRE COEUR ELŐTT...



A NOTRE DAME a világ legszebb katedrálisa, Páris nemes büszkesége



PÁRISI UJSÁGÁRUS

A MARSEILLEI KIKOTÓ a meg nem szállott Franciaország legnagyobb kincse, a nyitott tengeri kapu az afrikai gyarmatok felé... Laval vállalkozásának tűzpróbája lesz a gyarmatok védelmének biztosítása. Sikerül a nagy próbálkozás? Ki tudná még ma megmondani?



BARTHELEMY a híres jogtudós, az új igazságügy-miniszter

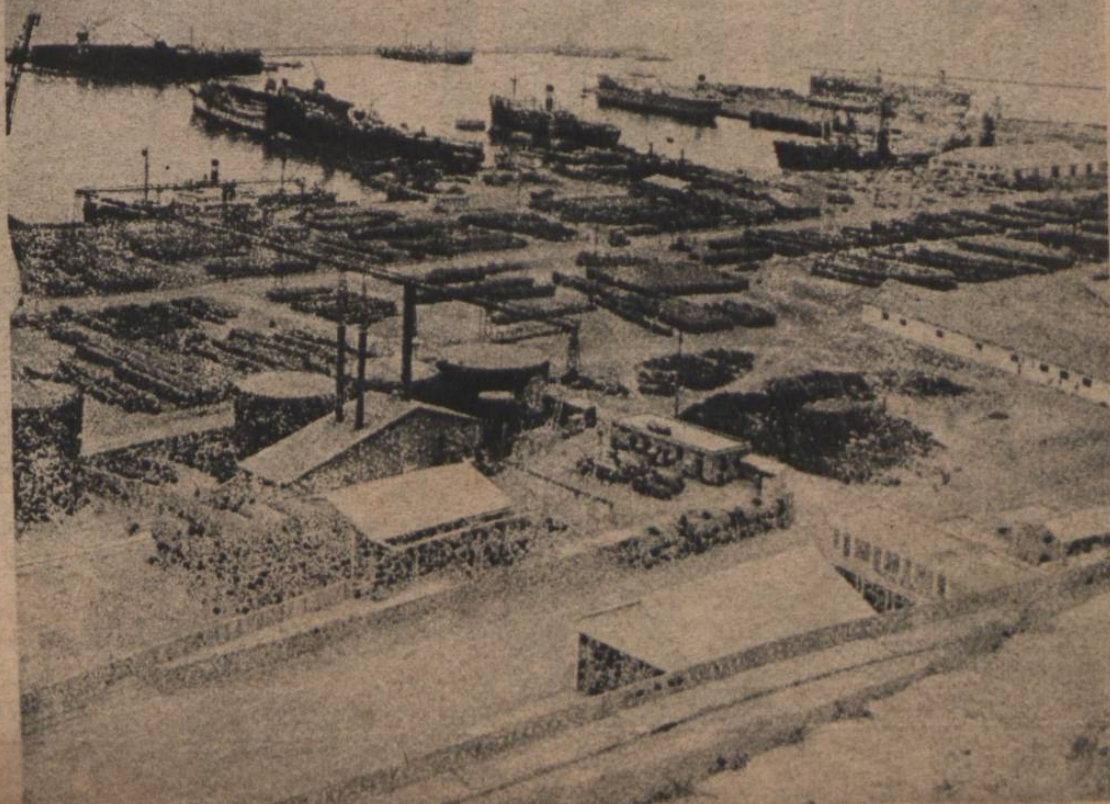


BENOIST-MECHIN, a kormányfő mellé kinevezett államtitkár



A SZAJNA VIZÉNél.

A párisi ember órákig is elnézi a sárga hullámokat, a bárkák nyüzsgését, az idegeibe bevődött Szajná, amelynek parti élete Páris lelkét tükrözi évszázadok óta...



ZSIDÓ-TÜKÖR A NAGYVILÁGBÓL

A zsidó tükör bemutatja Izrael népét szétszórtságában az egész világon s faji egységében, — az öt földrész minden táján kiütköző sajátos vonásaiban. Föld, éghajlat, ország, helyi szokások, idegen népek kultúrája, elfutó évszázadok, a térnek és az időnek gazdag változatai sem tudják megszüntetni és elmosni a sokezer éves együvértartozás faji jellegét s tudni kell ezt minden népnek, ha a nagy zsidó népvándorlás útjába esik s a maga népi és nemzeti életét józan és törvényes eszközökkel meg akarja védeni a feloldhatatlan zsidóság káros befolyásától... Mindenütt ott vannak, de sehol sincsenek otthon! A bolygó zsidót kegyetlen vereség éri! A zsidókérdést csak a külön zsidóország megteremtése oldja meg véglegesen. Képsorozatunk beszédes bizonyossága ennek az igazságnak...



CIPŐBÖRZE JERUZSÁLEMBEN
Összekoldulják az ócska cipőket s eladják pénzért az élelmes, szegény zsidók. Az őshazában is csak kereskedni akarnak...



A JERUZSÁLEMI SIRATÓFALNÁL
Imádkoznak, henyélnek és vakaródnak az „ál-landó” zarándokok s megélnék jól a jámborok adományaiból...



CASABLANCAI ZSIDÓK

Utcai árusítással foglalkoznak. Szemétdombokon összegyűjtött holmikat drótoznak, fényesítenek és eladják az „árut” az arabs piacokon. A kereskedés a vérük szenvedélye s inkább nyomorognak, semhogy más foglalkozás után nézzenek...



KAPANYÉLRE TÁMASZKODÓ ZSIDÓ: —

új jelenség a világmindenségben. A galíciai munkásosztag tagja. Először végez testi munkát, külső kényszer következtében s 5000 év néz le rá nagy szemrehányással...

A VILNAI ZSIDÓ SAKTEREK

A keleti zsidóság típusa az örök idegen s merev népi törvényeik tagadják — Európát



A MAROKKÓI GHETTOBAN

Az utcán ülnek napestig a zsidó uzsorások s várják az üzletkötést. Az éhhalálig nem hajlandók mással foglalkozni csak pénzkölcsönzéssel...

KÉT VILÁG TALÁLKOZÁSA ÉS HALÁLÓS KÜZDELME

Az afrikai Tetuan szűk sikátoraiiban dühöng a szívós küzdelem a fekete ruhás zsidók és a fehérbőrű arabok között. A zsidó hódítja el az üzletet, az arabé marad a munka...



LÉNGYELFOLDI ZSIDÓ-NEGYED

Külön él, lélegzik, számol s uralja népét a ghetto. Milliósok és koldusok a tagjai. Merev a törvény, fanatikus a hit s az összetartás, faji a lélekpáncs — de azért a szegény zsidó fel fordulhat a gazdagtól...



ZSIDÓ ÜNNEPSÉG TEL AVIVBAN

Az angol hivatalos körök is megállapították, hogy a zsidó a legtöbbször mellettebb más népek iránt, ha — felülkerekedik...



GAZDAG AMERIKAI ZSIDÓ TURISTÁK JERUZSÁLEMBEN

Ezen a sarkon fényképezteik magukat a legtöbben, hogy bizonyíthassák a rokonok előtt a kirándulást az „ígéret földjére...” Azért visszahajóznak, mert Amerikában több pénzt lehet keresni!

UTAZÓ RABBI AZ ÓCEÁNJÁRÓ GÓZUS FEDÉLZETÉN



Egyetlen keresztény nép sem tudja, hogy milyen megbízatásokkal utaznak a tengeren át, a világ minden részén összehajló zsidóság szellemi vezetői...

NYUGATEURÓPAI ZSIDÓ A JAVÁBÓL...

Lehet tűzköár az utcasarkon, lehet ügynök, újságíró, színész, báránkes, bankfiú, bűvész, vásári kikáltó, alkusz, tőzsdész, csempész, orgazda, besurranó tolvaj, zsaroló, leánykereskedő; — minden lehet, ha engedik „örvényesülni”, csak a társadalmi dolgos, szerény tagja nem lehet soha! — Vak, aki nem ismer meg...



ARABNAK ÁLCÁZOTT ZSIDÓ EGY AFRIKAI KIKOTÓBEN

Hamis gyöngyöt, hamis strucc-tollat, hamis afrikai emléktárgyakat árul s szívesen vált be közben idegen pénznemeket...



REVISTA FINANCEIRA PUBLICACOES LEVY SUPPLEMENTO COMMERCIAL DIARIAS

A MINDENTUDÓ LEVY

kította a cégtáblát a délamerikai São Paulo utcáján. Két éve vitorlázott át Németországból Brazíliába, de már nagykereskedő minden szakmában, — most a brazilaiak rovására...

EMIGRÁNS ZSIDÓK ODVOZLIK NEW YORK VÁROSÁT

New Yorkban 2 millió zsidó él s itt épült ki a nemzetközi zsidó politika fellegvára





BERLINBEN
lassan kezdődik a
tavasz, de a nap-
sütés már meg-
élénkítette az ut-
cai forgalmat

ÚJ NÉMET BÍRÓ-
DALMI BÉLYEG
Hitler 53. születés-
napjának emlé-
kére



világ

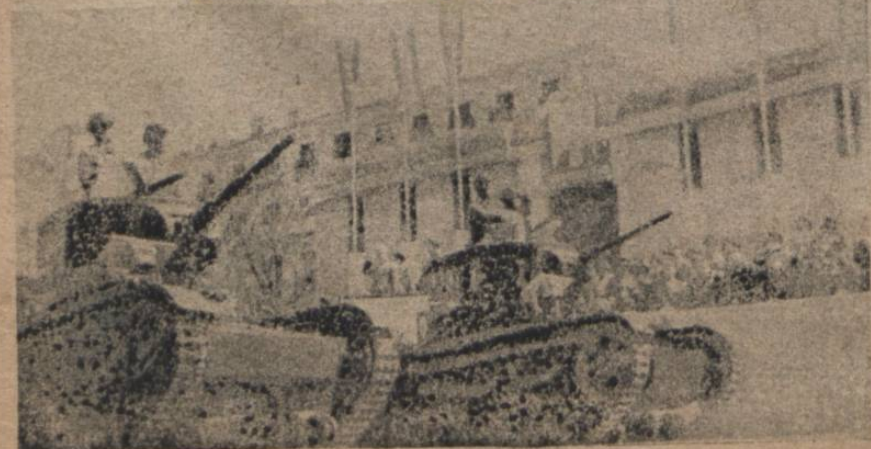
A NAGY PER ANKARABAN
Papen német nagykövét merénylet szétzaggatta a bomba, de az ér-
telmi szerzők a török bíróság elé ke-
rültek. A szovjetlapok feltűnően tilta-
koztak a per lefolytatása ellen. Ké-
pünkön: baloldalt Yorgi Pavlov és
jobboldalt Leonida Kornilov, bírái
elősi!



SPANYOL ASSZONYOK EGY MADRIDI KÖRMELETBEN
Fesőien szép a mantilla, a magas fésűkre erősített fekete csipkétávol



Három esztendővel ezelőtt győzte le a nemzeti akarat Spanyol-
országban a kommunista lázadást s Madrid népe újjongva köszönti
Francót és a hadsereget az emlékünnepe



MUSSOLINI
a római japán ko-
lónia ünnepségén

SIRÁLYOK
a tengeren, egy
elsüllyedt hajó
helyén...



TAVASZI LEÁNYDIVAT



PONTOSAN
DOLGOZIK
A NÉGYLÁBÚ
BAJTÁRS...

Minden délelben 12
órákor megjelenik
az északi front
egyik légi egysé-
gének, a repülő-
tértől távol eső
betegszobája előtt
az izmos „boxer”
s hozza szánkón
az ebédét

A SPANYOL-NÉMET
LABDARÚGÓ MÉRKÖ-
ZÉSEN,
sebesült német katonái
nézik a mérkőzést

A SPANYOL-NÉMET LABDARÚGÓ-
MÉRKŐZÉS BERLINBEN

Az eldöntetlen eredmény (1:1),
a spanyolok nagy büszkesége



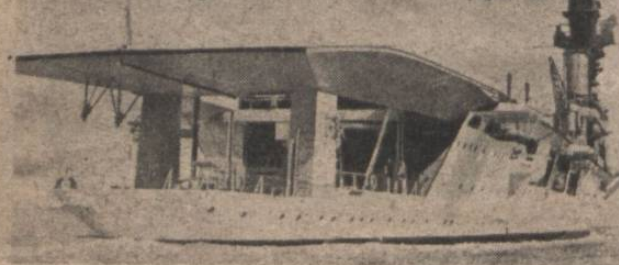


HITLER SZÜLETÉSNAPIJA

A birodalmi nép vezére Göring, Keitel és Himmler társaságában

A CEYLONI VIZEKEN ELSÜLYESZTETT, „HERMÉS”, ANGOL REPÜLŐGÉPANYAHAJÓ UTOLSÓ KÉPE

A 10.850 tonnás modern anyahajót a rajtolévő gépekkel együtt pusztították el a japánok



A „SOUTHAMPTON”,

a 9.800 tonnás angol cirkáló is az Indiai Óceán mélyén pihen... Néhány ilyen veszteség — s Anglia tengeri uralmának csödjét Churchill sem tudja többé letagadni...



AZ ELVESZTETT ANGOL BIRMINGHAM-TÍPUSÚ NAGY CIRKÁLÓ,



amelyet japán repülőgépek süllyesztettek el



HITLER, egy súlyos feladatot hősiiesen megoldó rohamcsapat előtt



DIETL TÁBORNOK A NARVIKI HŐS, a Jeges tenger partvidékén ünnepli hős katonáival a norvégiai hadjárat évfordulóját

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

A hét katonai története aránylag köznap eseményeket összegez, de a frontok légkörében a közelgő vihar sok tüzes villanása vészjóslóan cikázik. A heves helyi csatározásokban az előkészített nagy támadások ereje remeg: a szovjetfront fölött sűrűsödik a német légitámadás, a harci-gepek erős hullámai átcsapnak az arcvonalon, s a hátsó összeköttetések idegszárait szaggatják szét. Lezáródott a véres harcok téli sora s még nem kezdődött meg a végzetet harsonázó tavaszi hadjárat. A szovjetcsapatokat hol hátra szorítja, hol előre kényszeríti a hatalmas áradás s csak északon rohamoznak a vörösök elkeseredetten, hogy kihasználják az utolsó lehetőséget, a fagy és a jég előnyeit a kemény finn egységek ellen. Mannerheim hős hadserege a háború legdicsőségesebb harcát vívja az aunusi földszoroson, ahol mindennap 1000—2000 szovjet katona holtteste borította el a csatateret az áttörhetetlen finn állások előtt. A hét végére már elgyöngült a vörös roham. Az áttörés, vagy az állásjavítás nem sikerült.

A hadszíntér északi szakaszán a németek is bekerítettek egy nagyobb szovjet erőcsoportot s teljesen megsemmisítették. Az Északi Jeges-tenger kikötőberendezéseire bombázópor zuhog, Murmansk felgyújtott raktárainak tüze messze elvilágít a tengerre, ahol a kikötő felé igyekvő amerikai és angol hajókból sokat elsüllyesztettek a német bombázógépek. Leningrád tüzéségi lövetése erősödött s néhány páncélosokkal támogatott kitörési kísérlet, komoly kifejlése előtt roskadt össze.

Az arcvonal középső szakaszán az egy hét óta tomboló harc befejeződött, s a Jevremov tábornok vezetése alatt álló, bekerített 33. szovjethadsereg megsemmisült. A fegyveres katlanba zárt szovjet haderő 8000 halott, 6000 fogoly, 170 ágyú, 269 gránátvető és géppuska s egyéb nagy hadizsákmány hátrahagyásával törlődött ki a vörös hadsereg álmányából. Jevremov tábornok egy három hónap óta tartó áttörési kísérletet fejezett be seregének

feláldozásával s ezalatt 57.100 halott, 11.355 fogoly, 130 páncélos harckocsi, 385 ágyú, 1400 aknavető és géppuska, 176 motoros jármű s rengeteg kézfegyver növelte a vörösök téli veszteségét. Az előreleendő ellentámadásokban 170 helység és 1800 kiserőd s megerősített állás került német kézre!

Ezek a számok beszédesen bizonyítják a szovjeterőfeszítések katonai örültségét és kontár irányítását...

A szovjetfront déli szakaszán az árvíz és az elszennvedett veszteségek lelohasztották a vörösök támadó kedvét. Csak helyi jelentőségű csatározásokat jegyezhetünk fel, amelyekben nem aratott bábért a szovjet. A magyar seregtestek harcba vetett részei március eleje óta több szovjettámadást visszavertek, arcvonalukat a szövetséges csapatokkal együtt megjavították s több kisebb-nagyobb vállalkozást hajtottak végre. Az arcvonal mögött a honvéd csapatok nagy területeket tisztítottak meg a kóborló, szétvert szovjet katonák és partizánok bandáitól. A magyar légvédelem 10 ellenséges repülőgépet lőtt le.

A kercsi-félszigeten a hét elején még kemény harcok folytak, de a szovjet ellenállás fokozatosan elgyöngült. A kaukázusi kikötők és Szebasztopol légibombázása során több tartályhajót és gőzöst felgyújtottak a német repülőgépek.

A szovjet tavaszi lehetőségeit már az angol és amerikai sajtó józanabb része is borúsán ítéli meg. A sok hazug jelentés erős visszahatása jelentkezik a hadi helyzet ismertetésében. A Times közli, hogy Szovjetország minden részében, a hadijelentéseknél sokkal realisabb előadásokban tárják fel a szörnyű nehézségeket és a várható fordulatokat. Nem valószínű azonban, hogy a szovjet népe megismerheti az igazságot, a teljes összeomlásig. A háború kitörése óta a vörösök 20.476 repülőgépet áldoztak fel s a tavaszi támadásokban csak a légi fölény biztosíthatja a sikert, ami a tengelyhatal-

AZ AZOVI TENGER MEREDÉK PARTJAIN

Megtört a tenger jége, rügyeznek a fák, de téliiesen sűvít az északi szél



EZ ITT SZTARAJA RUSSZAI



A szovjet két hónapon át makacsul jelentette, hogy a város a vörösök kezében van s szilárdan tartják. Csak az a baj, — bolsevik szempontból, — hogy a tavaszi napokon is, német osztagok haladnak át rajta Kelet felé s nem olyan a menet, mintha túlközel volna az ellenség...



GYŐZELMES ÚTJÁRÓL VISSZATÉRT OLASZ TENGER-
ALATTJÁRÓ HŐSEI A HAZAI KIKOTÓBEN



ÁLLÁSBA VISZIK AZ ÁGYÚT A KRIMI FÉL-
SZIGETEN

ÉS ÚJ FORDULATOK Irta: Rajniss Ferenc

mak elvitathatatlan birtoka a szovjet légitérben. Március 15—április 14-e között 1142 szovjet gépet semmisítettek meg a németek s a hidak, vonatok, lőszerraktárak levegőberőpítése és a csapatgyűle-
kezések, menetelő oszlopok, páncélos egységek frontmögötti szétugrasztása előrevetíti a várható eseményeket arra az időre, amikor a végső, nagy birkózás megindul a keleti hadszíntéren...

A tengeri harc

semmit sem veszített lendületéből s nyilvánvaló, hogy a németek a tengeralattjáró hajóhadat megsokszorozták az angolszász hajóáratok pusztítására. A hajóépítés nem tartja az iramot a hajópusztítással, a japán beavatkozás pedig katasztrófálisan megnövelte az angolok és amerikaiak veszteségeit. Nagyobb lett a kereskedelmi hajók kíséretének szüksége, erős karavánokba kell összefogni a szállítóhajókat s a hét tengerre kiterjesztett hadszíntér félelmetesen elaprózza a védelmet. Az angolszászoké a külső kör s a tengelyhatalmaké a belső!... Ebben a valóban előnytelen helyzetben a szovjetbarátok nagyszabású hajóösszpontosítást követelő partraszállásokat sürgetnek, — valahol, bárhol, — egy új szárazföldi front megnyitására. Churchill már ki is nevezte Mountbatten lordot, az angol király másodunokatestvérét, a titokzatos „egyesített hadműveletek” vezetésére, ami azt jelenti, hogy az altengernagyi, altábornagyi és légi tábornagyi kinevezéssel felszerelt Mountbatten, a három fegyvernemből egységbe összeállított hadsereget kap, hogy megkísérleje Európában vagy Afrikában a komoly frontalakítást, — ha engedik a tengelyhatalmak... Csodálatos visszatérés ez, az egyéni, kalandos és kalandor vállalkozásokhoz, de nem sok reménnyel kecsegtet a mai viszonyok között. Ha az angolok valamelyik tengeren nagyobb

egységeket vonnak össze, azonnal megindul az elgyöngített pontokon az általános támadás a maradék erők ellen! A tengelyhatalmak nem tanácskoztak annyit a közös hadvezetésről, mint a demokráciák s nem locsogtatták meg a szervezeti elhatározásokat a sajtóban, de katonai összjátékuk százszor jobb, mint a „bizottsági” alosztályokban tévelygő demokráciáké...

A Földközi tengeren Anglia már elkoptatta sokat hangoztatott egyeduralmát. Malta örökös bombázása, ezt a fontos támaszpontot kikapcsolta a számbavehető forgalomból s a hét folyamán is több hajó, sok repülőgép, hangár, javítóműhely, kikötői berendezés és katonai célpont pusztult el. Malta csak felszívja az angol hadianyagot, de azonnal elveszíti s hamvasztó tüze Szicíliáig világít...

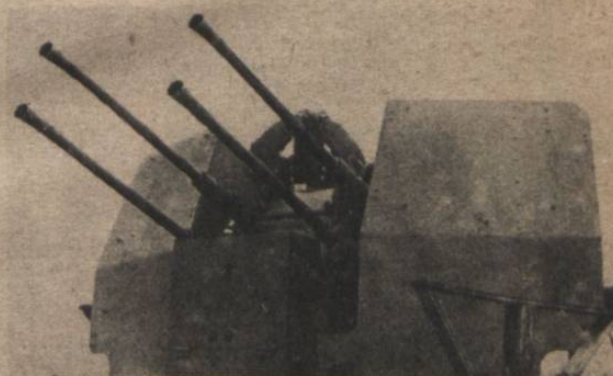
Az olaszok elsüllyesztettek a hét folyamán egy 10.000 tonnás angol gőzöst, 2 tengeralattjárót, újabb 2 gőzöst és 3 tartályhajót, összesen 48.000 tonnát s a kifejlődött légi harcokban is sok diadalt arattak. Az angolok egyhavi légivesztése 350 repülőgép, amelyből több mint 100 gép a Földközi tengeren és Afrika partjain zuhant le. Az afrikai harcokat a rendkívül rossz időjárás és a homokviharok akadályozzák. Tobruktól nyugatra az angolok áttörési kísérlete 17 harckocsi elvesztésével hiusult meg. Olasz egységek előretörését az angolok nem tudták megakadályozni. A légierők az arcvonaltól mögött sikeresen bombázták az utánpótlási vonalakat és a sivatagi angol vasutat.

Az Atlanti-óceánon a német tengeralattjárók 15 kereskedelmi hajót süllyesztettek el, együtt 120.000 tonnát. Anglia és Amerika ebben az évben csak a német fegyverek pusztítása nyomán 1,500.000 tonna hajóteret veszített!

A nyugati légi harcok erősödnek. Német harci-kötélékek súlyos támadást intéztek Sunderland, Southampton és Grimsby kikötői és hadigyárai ellen. A La Manche-csatorna, a nyugati megszá-



STUKATÁMADÁS EGY ANGOL SZÁLLÍTÓ-
HAJÓRA. A légénység között kitér az észvesztő pánik...



NÉGYCSÖVŰ LÉGIHÁRÍTÓ ÁGYÚ. Félelmetes új fegyver a tömegalkalmazásban, repülőgépek és páncélos harckocsik ellen

ELFOGOTT VÖRÖS KATONÁK

Kötélküttől elvágva, csak nyers lóhússal táplálkoztak hosszú időn át s most készítik az első meleg ételt...



A SZÁN CSÖDJE...

Vízbe olvad a hó s elakad a szán





OLASZ ELŐRS EL MECHILI SZIKLÁS VIDÉKEN

Az északafrikai hadjárat legélénkebb felderítő csatározásai
El Mechili körül folynak



NÉMET ELŐRSHAJÓ

tűzet nyit a közeledő angol repülő-
gépekre



FIATAL ÉLET, TAVASZ ÉS HARC...

FEODÓZIA KÖRÜL ELCSENDESEDETT A
VOROS TÁMADÁS. Nagy ára volt a ro-
hamoknak s a német őr nyugodtan élvez-
heti a tavaszi napsütést



SÜLLYED AZ ANGOL HAJÓ A FÖLDKÖZI-TENGEREN S AZ OLASZ REPÜLŐGÉP
GYŐZTESEN KOROZ FOLOTTE.



lout területek és Németország fölött nagyobb légi-
űtközések zajlottak le, mindennap 10—15 angol
bombázó lelövésével, de az átlagszám a hétvégi
nagy angol támadásnál 29 gépre emelkedett.

Az Atlanti-óceánon állandósul a tengeralatt-
járók sikeres hadművelete, Angliától és Afrikától
az amerikai partokig: A Földközi-tengeren fokoza-
tosan csökken az angol hajóforgalom s a nyugati
légi harcokban a brit veszteség nagyobb, mint az
elért eredmény. A mérleg olyan eltolódáshoz vezet,
amelyet az angolszászok nem tudnak többé sem
arannyal, sem idővel kiegyenlíteni...

Tokio körül

lezajlott az első amerikai légitámadás. A japán fő-
várost nem érte bomba, de a környező helysége-
ken lakónegyedek, iskolák s kórházak dőltek össze.
Az ilyen céltalan, vak bombavetések mérgezik el
a harcmódot, szükségtelenül. A fegyelmézett japán
nép hidegvérrel fogadta az eseményt, a forgalom egy
pillanatra sem szünetelt s a leszűrt tanulságok azt
mutatják, hogy a támadás gyakori megismétlése
sem okozhat Japánban komoly károkat.

A régi hadinyelv használatával, — a tokiói tá-
madás gyöngye eredményével „szembenáll”, — a
kolombói vizeken megvívott tengeri csata, amely-
ben 2 angol cirkáló elsüllyedt és 16 kereskedelmi hajó
kigyulladt. A bengáli öbölben 21 angol hajó, 140.000
tonna hajótér süllyedt a tengerbe, 7 hajó, 40.000
tonna súlyosan megrongálódott s a két helyen 98
repülőgépet lőttek le a japánok. A Bataan félszi-
geten a foglyok száma 50.000-re emelkedett s közöt-
tük 4 amerikai tábornok is bevonult a fogságba.
Corregidor már romhalmaz. A manilai öbölben
több amerikai szállítóhajó és ágyúnaszád a sikerte-
len menekülési kísérlet közben s japán bombázó-
gépek segítségével véglegesen elmerült. A Finch
amerikai aknakutató hajó is elsüllyedt Corregi-
dornál.

Burmában az angolok kiűrtették Magve váro-
sát, az Irrawadi völgyében s a gazdag olajvidék
eddig még védett része is nyitva áll a japánok
előtt. Az összes burmai arcvonalon fokozódik a ja-
pán nyomás s az angol csapatok elszántan nyomul-
nak — hátra... A Burmába szállított kínai csapa-
tok helyzete aggasztó, de nem rosszabb, mint az
angoloké, ami gyöngye vigasz. Újabb szigeteket és
szigetcsoportokat szálltak meg a japánok Szumatra
és Ceylon között s a Fülöp-szigetek birodalmában.
Ha ezeket a birodalomalapító eseményeket össze-
hasonlítjuk az amerikai repülőgépek silány tevé-
kenységével Japán fölött, akkor nem nehéz felis-
merni a hadiverseny igaz nyertesét...

A politikai világfront

színes, izgalmas és változatos. Franciaország belső
átalakulása a nemzetközi figyelem középpontjában
áll s a Laval-kormány megalakítása csak elindítása
egy ezidőszerű beláthatatlan folyamatnak. A
szovjet most már erőszakoskodik s Sztalin nem
akarja belátni, hogy mire való Angliának egy 4—5
millió érintetlen hadsereg, ha sehol sem akarja
harcba vetni... A moszkvai kommunisták elfelej-
tették, hogy a kivérzett Franciaország, amely kö-
zelebb esik Angliához, már sokkal régebben gon-
dolkodik ezen a rejtélyes kérdésen.

Marshall tábornok, az Északamerikai Egyesült
Államok Londonban tartózkodó vezérkari főnöke
kijelentette, hogy az amerikai légierők berendez-
kednek Anglia földjén s más csapatok is érke-
nek folytatódólagosan a szigetszországba...

A szovjetkormány Törökország megfélemlíté-
sével próbálkozik. Az ankarai per kellemetlen for-
dulatától fél a szovjet s megakadályozni iparkodik
a kihallgatások folytatását.

Egyiptomban romlik a helyzet. Sok a lefartóz-
tatás és a nacionalista elemek nyugtalansága meg-
nehezíti Nahasz pasa közeputas politikáját. Kairó
környékén készenlétbe helyezték a pihenő zászló-
aljakat is.

Churchillt élesen támadták az angol alsóház-
ban s a miniszterelnök csak egy új titkos ülés el-
rendelésének ígéretével akadályozta meg a vita el-
mérgeződését. Az új angol költségvetés 5 milliárd
fontot irányoz elő kiadásnak a következő pénzügyi
esztendőre. Angliában felemelték az adókat és le-
szállították az élelmiszeradagot.

Oshima, a berlini japán követ Szófiában nyi-
latkozott a sajtónak s a következőket mondotta:
„Szilárd meggyőződésem, hogy még ebben az esz-
tendőben döntő katonai helyzetet teremtünk...”
Ennél jobb és kívánatosabb jóslással nem is zár-
hatnánk le szerény heti jelentésünket...

TÖBB KENYERET EURÓPÁNAK!

A szovjettől visszahódított területek jövőd szerepe a szabad Európa népelelmezésében

ÍRTA: * * *

A német Gazdaságkutató Intézet számításai szerint az európai földrész, — Szovjetországot nem számítva, — 460 millió lelket tudna élelemmel ellátni és eltartani. Ma csupán 343 millió él ezen a területen, Európa tehát nemcsak önálló lehetne, hanem hatalmas feleslegekkel is rendelkezhetné. A számítás lényege és alapja azonban az, hogy az európai mezőgazdaság terméseredménye, mindenhol legalább olyan magas kellene legyen, mint Németországban.

Dr. Grotkopp párisi agrárpolitikus számításai szerint a mostani háború előtti Európa (Oroszország nélkül) 400 millió q búzát és 140 millió q tengeri termelt, míg szükséglete 450 millió q búza és 200 millió q tengeri volt. Hiányzott tehát évenként 50 millió q búza és 60 millió q tengeri, amit tengerentúlról kellett behozni. Ezzel Európa függőségbe került a világpiactól s az angolszász pénzpólitika gyakorolt irányító befolyást mezőgazdaságára.

A legtöbb európai országban céltudatos munkával, talajjavítással, tagosítással, belterjes gazdálkodással, gépesítéssel és racionalizálással a termést még fokozni lehetne, hogy elérjék, vagy megközelítsék a német terméseredményeket s megoldódjék Európa önállósága. Természetes, hogy ez nem sikerülhet egyik napról a másikra, hiszen Németország is már 1933-ban megkezdte azt a hatalmas és minden részletre kiterjedő szervező és felépítő munkát, melynek eredményeképpen

a háború kitörésekor, önállósági foka már 65%-ról 85%-ra emelkedett s újabb két év kellett ahhoz, hogy a Lengyel-kormányzás és a Cseh-Morva protektorátus mezőgazdaságát oly fokra fejlessze, hogy a Birodalom önállóságát biztosítani tudja. Olaszország pedig a fascista megújulás évétől kezdve fejlesztette mezőgazdaságát az önállóság biztosítására, amit 95%-ig el is ért.

A többi európai országban azonban a múltévi terméseredmények alig voltak magasabbak a tíz év előtti állagoknál...

Idő kell a háború kártételeinek eltüntetéséhez és kiheveréséhez is és csak hosszú évek szívos munkája után fejlődhet ki az önálló európai mezőgazdaság. De addig is, amíg ez megtörténik, a hiányt fedezheti az európai közösségbe visszakapcsolt Ukrajna. Ugy számítják, hogy egy éven belül Ukrajna el fogja látni a maga lakosságát és két év kell ahhoz, hogy újra oly feleslegei lehessenek, mint voltak régen, a bolsevizmus előtt, amikor Oroszország évenként 100 millió mázsa gabonát tudott exportálni, ami főként Ukrajna fekete földjén termett.

A tengelyhatalmak győzelmével a Balti államok, Fehéroroszország és Ukrajna felszabadultak a bolsevizmus igája alól, visszakapcsoltak Európához, s termelésük is bekapcsolódik az európai közösségbe.

Volhinia, Keletgalícia és a Balti-államok, az alig két évig tartó bolsevik uralmat hamarosan kiheverik, de Ukrajnában és Fehéroroszországban, ahol a bolsevizmus több mint két évtizedig pusztított, a gazdasági felépítéshez, a parasztság felemeléséhez és a magántulajdonhoz való visszajuttatásához, szívos szervező munkára van szükség.

Az orosz forradalom szocializálta a földet, kiirtotta a nagy- és középbirtokos réteget, s a jobb módú parasztok földjét is felosztotta a falvak szegényei között, akiknek sem állatjuk, sem ekéjük nem volt az egyszerű földműveléshez. A talajminőség lezüllett, a trágyaerő leromlott, a termésátlagok 22%-kal csök-

kentek. A forradalom vérengzései, az állandó rekvirálások és a tudatosan magas adók tönkretették a módosabb parasztréteg maradványait és a termelést s már a forradalom második évében oly nagy volt az éhínség, hogy milliók pusztultak el és a kapitalista országok küldözgettek irgalomkenyeret Szovjetországra.

E termelési csőd kényszerítette Lenint arra, hogy 1921-ben új gazdaságpolitikát hirdessen meg. Elismerték a kiosztott földek magántulajdon jellegét, szerepet engedtek az egyéni kezdeményezésnek, a gazdálkodó maga adhatta el terményeit s a kommunista elméletek megcsúfolására, a termelés emelkedni kezdett. Az elvett szervezett kommunista gazdaságok, a kolhozok, alig szállítottak feleslegeket, de magántulajdonos gazdaságok terményei bőven kerültek piacra. Az állatállomány lassan a békébeli mértékre emelkedett s 1924-ben már újra kivitele volt Oroszországnak! Hét esztendeig tartott ez az új irányzat és a tönkretett, elpusztított ország kezdett talpraállni.

A kommunista elméletekbe azonban sehogysem illett bele a magántulajdon és magángazdálkodás. Világforradalmi célokat elégedett parasztsággal nem lehet megvalósítani s munkások kellenek az óriásra fejlesztett hadiipari üzemekbe. A városokba terelték szándékosan a falvak lakóit, s a mezőgazdasági élet-szintet leszállították a legalacsonyabbra, mert köz-szükségleti cikkek helyett a szovjet ágyút és tankot akart termelni. A megdagadt városok ipari munkássága számára a földművelőktől a szó szoros értelmében elrabolták a terményeket. Ez volt az alapgondolata az első „5 éves terv”-nek, amely megszüntette a föld magántulajdonát.

Újra közellenségnek bélyegezték meg az önálló parasztot és tervszerűen megsemmisítették életlehetőségeit, hogy beálljon a közös nagyüzemi termelésbe. Eltörölték a helyi piacokat és vásárokat, rekvirálók vitték el mindent, ami elvihető volt, teljesíthetetlen szállítási kötelezettségeket és adókat róttak a parasztokra s aki nem tudta teljesíteni az előírt szolgáltatásokat, azt spekulációval vagy rejtegetéssel vádolták, előlétek udvaráról Szibériába, amíg végre milliók tönkretétele után, Molotov büszkén jelentette a pártkongresszuson, hogy az 1926-os 5,618.000 kulak-parasztagazdaságból 1934-ben már csak 149.000 maradt. 1938-ban pedig a földterület 99,3%-ka állott közös művelés alatt kolhozokba tömörítve s a szabad paraszt eltűnt a szovjet földről.

Az előzőtt és elpusztult földművesek családtagjai a gyárakba vándoroltak s a mezőgazdaságban csak a falusi proletárság maradt, szörnyű szegénységben. A kolhoz mindenütt kommunista pártmber vezette — többnyire zsidó — s ő osztotta fel az évvégi eredményt bonyolult kulcsok szerint a kolhoz tagjai között. A kolhozvezetők számítása szerint pl. 1935-ben, amely évben a termés közepes volt, a kolhozba tömörültek átlagos évi keresete 400 kg gabona és 100—180 rubel volt. Ugyanakkor egy öltezett ruha 300 rubelba került. A szovjet mezőgazdasági rabszolgájának a napi kenyérfejadagja 300—400 gr volt, de ezt is csak a kolhozban dolgozók kapták, a nem dolgozó családtagoknak és gyermekeknek nem járt külön fejadag.

Ilyen állapotok mellett a gazdálkodás újra erősen leromlott. 1928 és 1933 között a loállomány 35 millióról 16 millióra, a szarvasmarhaállomány 70-ről 38 millióra, a juhok száma 146-ról 50 millióra, a sertéseké 26 millióról 12 millióra csökkent s 1933-ban újra éhínség pusztított a természeti kincsekben oly gazdagon megáldott országban.

A szovjet urainak újra engedni kellett a kommunista elméletekből. Kénytelenek voltak a kolhozokba tömörítettnek megengedni, hogy házuk körül fél vagy 1 holdat magántulajdonként kezelhessenek, de egyben adókkal és szolgáltatásokkal gondoskodtak arról, hogy a kis földön is csak oly mértékben gazdálkodhassanak, hogy rá legyenek továbbra is kényszerítve a kolhozban

való munkára. Egy tehenet, két disznót is szabad volt a háznál tartani, de a tehén után évi 200—400 liter tejet kellett leadni az állami központokba. És mégis e korlátozott magánállattartás bevezetésével újra emelkedni kezdett az ország állatállománya s 1938-ban már újra el is érte az 1928-as év mértékét.

A több mint húsz éves kísérletezés és tapasztalat tehát bebizonyította, hogy kollektív gazdálkodás mellett a mezőgazdasági termelés elsovadt! A mezőgazdasági nagyüzemekben nyomorgó, rosszul fizetett bér munkások dolgoztak s az orosz síkságokon nyomorúságos proletárok tengették életüket.

Ezt a rablógazdálkodást számolták fel a győzelmestengelyhatalmak. A megszálló csapatokat szakemberek hatalmas szervezete követte s azonnal hozzáfogtak e területek gazdasági felépítéséhez. Mi történjék a kolhozokkal? Ez volt az első és legfontosabb kérdés. Lehetetlennek látszott az azonnali visszatérés a magántulajdonon való gazdálkodásra, a régi birtokviszonyok már meg sem állapíthatók, a nincstelen bér munkást nem lehet azonnal önálló paraszttá tenni, hisz sem istállója, sem ekéje, sem szerszáma nincsen. Eppen a szovjetgazdálkodás bizonyította be, hogy a mezőgazdaságban a gyors változtatás katasztrófára vezet, hisz ebbe pusztult el és halt bele 5 millió ember! Fokról-fokra kell tehát visszaállítani a magántulajdon és lépésről-lépésre kell áttérni a közös gazdálkodásról a magángazdaságra.

Az első lépés a kolhozok eltörlése volt, helyükbe oly rendszer lépett, mely különféle, egymásbkapcsolódó és egymást kiegészítő formában átvezeti az őstermelő lakosságot a magántulajdonon való egyéni gazdálkodásra. Alkalmat és lehetőséget nyújtanak a kolhozokba tömörítettnek, hogy felszerelhessek a maguk gazdaságát, növeljék állatállományukat, s bebizonyítsák egyéni kezdeményezésüket és képességüket az önálló gazdálkodásra. A házakhoz tartozó fél és egy holdak azonnal magántulajdonba mentek át, s adómentességet élveznek. Ezek a területek megnagyobbíthatók. Az állattartás korlátozásait megszüntették és eltörölték az állattartás fejében kikötött szolgáltatásokat. Ahol megvan a gazdasági és technikai lehetőség, ott a gazdálkodók a régi kolhozokból bérbe kapnak földet, amelyen egyéni haszonra gazdálkodhatnak. Szükség szerint ezek az önálló bérlők szövetkezetekbe tömöríthetők. A szántást-vetést szövetkezeti alapon végzik, a szövetkezet látja el gépekkel a gazdákat és irányítja gazdálkodásukat. Azoknak, akik kiváló képességeket és teljesítményeket mutatnak és felszerelésük is van, azonnal engedélyezik a teljesen önálló gazdálkodást. A kolhozok régi, nagy traktor- és gépállomásai ezentúl szövetkezeti formában segítik a gazdálkodókat, a gyűlölt mezőgazdasági gépek, melyeknek ezelőtt csak kiszolgálói voltak a kolhoz-tagok, most már segítők lesznek a termelő gazdának, megkönnyítik munkáját, elősegítik termelését s ezzel életszintjének felemelését.

Érthető tehát, hogy az új agrárrendet Ukrajna lakossága örömmel fogadja, mert érezte, hogy megnyílt előtte az út a felemelkedéshez, újra gyökeret ereszthet az ősi földbe, visszaállíthatja a családi tűzhelyet és méltó helyére a családi munkát. A kolhozok rabszolgái újra szabad emberek lehetnek vallásuk gyakorlásában, kulturájuk művelésében és visszakapcsolódhatnak az európai népek magasabb életszínvonalú közösségébe.

Ukrajna felépítése meggyorsítja Európa önállóságát, függetleníti a tengerentúli terményektől és biztosítja a végső győzelmet a bolsevizmus és a plutokrácia fölött.

AZ UKRÁN FÖLDMŰVESEK VIGAN FOGADJÁK A HÍRT A MEZŐGAZDASÁGI RABSZOLGARENDSZER ELTÖRLÉSÉRŐL

A KOLHOZ-GAZDÁLKODÁS MEGSZÜNTETÉSÉNEK KIHÍRDETÉSE UKRAJNÁBAN



JAPÁN DIADALUTÁRÓL

A Tenno seregeinek napkorongos zászlaját fény fürösztí az óceánokon és a holland-angolszász gyarmatvilágban. A japán nép szerény marad, a tokiói sajtó állandóan meggondolt, óvatos és dicsekvésmentes, a japán hadvezetőség minden eshetőségre felkészül a hadműveleti tervekben s éppen ez az öntudatos fegyelmezettség, ez a tartózkodó nemzeti magaviselet teszi félelmetessé az ellenség előtt Japán szilárdan megalapozott hódításait. Átmeneti sikerekért, főlöszleges, de mutatós gyors győzelmek biztosítására, a japánok katonáéletet nem áldoznak fel, de halálfélelmet sem ismernek, ha döntést ígér a csata. A Bataan-félszigeten otthagyták az amerikaikat hónapokig, amíg megérett a helyzet az általános támadásra s nem törődtek a rövidlejáratú amerikai dicsekvésekkel. Minden újabb és hatalmas hadműveletet gondosan előkészítenek s közben az ellenség sajtója zavartalanul firkálhat a japán támadások ellanyhulásáról, amíg megdermed újra a váratlan és szörnyű csapások híreitől. A japán hadsereg feltartóztathatatlan! Kína, Burma földjén, az Indiai Óceán szigetein, tengeri előretörésében s az új keletázsiai birodalom megalapításában, Japán a jövő zászlóhordozója, népe a megtestesült önfeláldozás és végső győzelme a tartós béke biztosítója. A szabadság harcosai érkeznek meg India kapui elé...



MESTERSÉGES KÖDBEN előnyomuló japán csapatok



MAGAS HEGYEK KÖZÖTT nyomul már előre a burmai fennsíkon a japán sereg.

JAPÁN TÁBORI ÁGYÚ LOVI AZ ANGOL ÁLLÁSOKAT



JAPÁN AUTÓ, ACÉLTETEJÉRE SZERELT KIS-ÁGYÚVAL, A TŰZVONALBAN



PÁNCÉLOS JAPÁN TÁMADÁS



MOTORIZÁLT JAPÁN GÉPPUSKAOSZTAG,
remekül álcázva, a tűzvonalban



BEÁSOTT JAPÁN ELŐŐRSÖK
A KÍNAI HADSZINTÉREN



JAPÁN TŰZHARC A DZSUNGEL SZÉLÉN

A szuronyokat már feltűzték a puskákra; roham következhetik bármelyik pillanatban



JAPÁN GYALOGOSOK ÜLDÖZIK CSANG-
KAISEK MEGVERT CSAPATAIT



Acélszakban, derékig meztelenül, blüher-
len gyorsasággal mozog előre a japán
katona

A JAPÁN FLOTTA AZ INDIAI OCEÁNON!

Világtörténelmi jelentőségű a japán győzelem a ceyloni vizeken. A diadalmas tengeri-
csata beláthatatlan lehetőségeket nyitott meg az új japán hadműveletekhez. Képünkön a japán
hadihajók főegységeit mutatjuk be, 1. Kongó-osztályú csatahajó 29.330 tonnás, 2. Az Ise-
típusú csatahajó, 2990 tonnás, 3. Nagato csatahajó 32.720 tonna, 4. Huso csatahajó 29.300
tonna, 5. Kaga repülőgépanyahajó 26.900 tonna, 6. Akagi repülőgépanyahajó 26.900
tonna, 7. Ryuzo repülőgépanyahajó 7.100 tonna, 8. Mogami könnyű cirkáló 8.500 tonna,
9. Sigure romboló, 1.368 tonna, 10. Hosyo repülőgépanyahajó 7.470 tonna. A japán
flotta törzsét, az angol sejtések szerint 5 újonnan épített 40.000 tonnás óriás csatahajó
képezi, de ezeknek a titokzatos úszó erődöknek képe nem került a világ elé...



RÉGI MAGYAR VILÁG

Száz év előtt a földművesek s a földből közvetlenül élők, arányszáma sokkal magasabb volt, mint manapság és a gazdasági forgalomban keringő pénz pedig kevesebb. Az ennivalóval úgy-ahogy el-
látott földműves nép, — voltaképpen a nemzet túlnyomó része, — teljesen le-
fokozott igénytelenségben, nyomorúságban élt. A föld tulajdona nemes urak kezében volt, munkája a kérges tenyéré, eredmé-
nye, egyik oldalon könnyelmű tobzódó jólét, a másikon a soha meg nem vál-
tozó nincstelenség. Ezen a soha nem vál-
tozón akart változtatni az 1843-as re-
formnemzedék, és, — az előbbi évek
hosszú vajudása után — fokozódó akarás-
sal tűzte napirendre az első magyar föld-
birtok rendezés tervét és gondolatát. Le-
hetőleg alapos elintézésel, vagyis úgy,
hogy a jobbágy készpénzért vegyen, vált-
son meg a földesurától akkora földet,



melyen maga és családja megélhet. Le-
gyen azé a föld, aki megműveli, s ak-
kor egy csapásra megváltozik az eddigi
nyomorúság. Ez volt az elképzelés, amit a
gyakorlat szűk korlátok közé szorított.

Csodálatos volt ez az első vitaközlés
a magyar föld népének jogáról és a
földreform esetleges következményeiről. A
felsorakoztatott érvekben színesen és za-
varosan bujkált a jóindulat és a maradi-
ság, a haladási szándék és a kerékkötő
érdek, a helyes szempont és a nyilván-
valóan hamis indok a jobbágyfelszabadít-
ás úri megakadályozására...

A 100 év előtti „Regelő” egy nagyobb,
összefoglaló tanulmányának gondolatme-
netét ismertetjük az alábbiakban, amely-
ből az értelmes, de konzervatív főállás-
pontot megismerhetjük.

A magyar jobbágyának nem igen volt
pénze, tehát földhöz leginkább csak köl-
csön igénybevételevel járhatott volna s
az első ellenbizonyítás a reform ellen az
volt, hogy „a földműves kölcsönpenzt nem
használhat hazánkban...” Ennek színes
bizonyításából azonban a mezőgazdaság
általános megnyomorítottága derült ki,
már akkor, — az ipar és a kereskedelem
előnyére...

A Regelő nemzetgazdász a következő-
képpen bizonyít:

„Minden gyármű előállítására pénz kí-
vántatik, mellyel ha a gyáros nem bír,
kölcsönökkel segít magán. És ha előleges
felszámításai nem nagyon hibásak, —
ha vásárló körei terjedelmesek, — ha
értelme s szorgalma jó lábon állnak —
ha a magát mutogató szép jövedelem túl-
ságos fényűzésre s hanyag kényelemre
nem tanítja, minél több kölcsönt vesz
fel, annál terjedelmesebben üzheti mes-
terségét, több tiszta hasznú jövedelme
lehet s végre elkerülhetetlenül meggaz-
dagodik. Mert tapasztalat szerint nincs
Európában olyan gyárilap, mely a be-
ruházott tőke tíz százalékát meg ne adná
s még a legkisebbek is 20—30 percenttel
jövedelmeznek...”

Hasonló lábon áll a kereskedelem min-
den ága, melyben a legkisebb nyereség
tíz percentnél tán sohasem kisebb, szeren-
csés üzletek mellett pedig igen gyakran
100, sőt 200 percentre is felugr. Innen
magyarítható, hogy minden gyárilap s
kereskedést többnyire kölcsön pénzben, még
pedig legjobb sikerrel, üzik s ezért mai
napig is minden országban a kereskedők
és gyárosok leggazdagabb polgárai az
államnak.

Hogy tehát a kereskedelemre s gyárakra
oly üdvös kölcsönadás s nevés lehetősé-
ge könnyűtessék, az üzernemzetek fel-
találták a váltókat, bankokat, hitelinté-
zeteket, váltó- és kereskedelmi törvénye-
ket, s minél tökéletesebbek ezen intéz-

mények valamely országban, annál élén-
kebb s üdvös hatásúak a kereskedelem és
gyárilap.

Aki valaha nemesi birtokot vásárolt
készpénzen, tapasztalhatta, hogy vett bir-
toka, azt akár haszonbérbe adá, akár
maga gazdálkodik rajta, a lefizetett vétel-
árpenzt hatos kamattal, mint tiszta
hasznát, soha, vagy leginkább esetben
vette be. Többnyire az ily birtok három
percent tiszta jövedelmet ad, egyik évet
másikba véve, tűz, jég, dög, s más káro-
sodásokat, építkezést be nem számítva.
Ha tehát valaki jó remény fejében köl-
csön pénzben jószágot vett, maga külö-
nös megcsorítása nélkül, melyre egyéb-
iránt kivált a magyar nemesség nem
igen hajlandó, nem hogy valaha adós-
ságtól tudna szabadulni, de még tönkre
is juthat, kivált utolsó hiteltörvényeink
következtében, mely a pénzkölcsönző,
legtöbbször zsidó kívánságának rögtön
eleget kíván tenni...

Azonban a jobb vérű földbirtokos majd-
nem imádvá szereti földjét, hozzá bizalma
határtalan, többnyire túlzó, s azt hiszi
igen gyakran, hogyha ez vagy amaz javítá-
sokat tehetné, ha kölcsönvett pénzen
is, a föld, — szorgalma után — a köl-
csön pénznek nemcsak kamattal meg-
adandja, sőt ezen felül némi haszna is
maradna. Ily jó reményben felveszi a
kölcsönt, javít, — példának okáért 300
pozsonyi mérő földjén — (egy pozsonyi



mérő föld akkor 600 négyszögöl volt)
árkol, vízállást lecsapol, fákat ültet, föl-
det hord, több cselédet s marhát tart,
hogy jobban dolgozhassék, hogy trágyáz-
hasson, rétet gyalul, tuskát, földbodzát,
cseplyést irt s ilyenmő javításokra elkölt
hamarjában 6000 forintot. De a föld ja-
vításnak hasznai nem rögtönösek, az el-
sővándorított föld csak harmadik forduló
után mutatja javulása gyümölcseit, mint-
hogy megjobbított három vetőre gazdál-
kodik, tíz évig csak várja munkája s
költekezése hasznát. De a kölcsönvett
6000 forint nem várakozik kamattal, ezeket
évenként pontosan kell fizetni. Ha 6000
forint kamatait s ennek köz-
kamattal felszámítja, 10 év múlva a föl-
vett adósság összesen lesz 10.745 forint.
Tegyük fel, hogy gazdálkodásának tiszta
hasznára csak az őszieket számíthatja, a
tavaszi föld pedig a többi költségeit
fedezze. Tegyük fel, hogy javítás előtt
ősi földjei megadtak 600 négyszögölből
5 pozsonyi mérő búzát magván kívül
(a pozsonyi mérő nem súlymérték volt,
hanem űrmérték, mint a liter; egy po-
zsonyi mérő 62 és fél liter, mai szá-
mítás szerint), tegyük fel, hogy 6000
forintos bővebb költekezés s javítás után
ugyanannyi földről már 7 pozsonyi mérőt
arat középszerrel, kérdés, mit nyert a
földműves a kölcsön pénzzel?

Száz mérő vetésről (százszor 600 négy-
szögöl) 5 pozsonyi mérővel számítva, ter-
mett 500 pozsonyi mérő búza, ez, —
2 forinttal számítva mérőjét, — 1000 fo-
rint. A földjavítás után terem 7 pozsonyi
mérőjével ugyanannyi földön 700 mérő
búza s ennek ára 1400 forint. Igenis,
a fentírt 6000 forint évi kamata 644 fo-
rint, ezt kivonva az 1400 forintból,
marad 756 forint, — javítás előtt pedig
a haszon volt 1000 forint, tehát javítás-
sal, az iparkodás ára 344 forint!

Azaz, a földművesi ipar s jobbítás a köl-
csön vett pénznek kamattal nem fődör-
betvén, a földműves kölcsönpenzt nem hasz-
nálhat. Ezért a pénzbirtokosok, tőzserék s
hitel bankok örömet földbirtokra sehol a
világban pénz kölcsönözni nem fognak
(ide nem érve a zálogbankok kölcsönét
magáért a birtokért, hová azon pénzeket

adják ki, melyek fölősek s másutt drá-
gább kamatra ki nem adhatók), mert
a felvett kölcsönnek kamattal csak a ke-
rekedés és a gyár fizetheti meg, a me-
zei gazdasági ipar pedig vagy igen rit-
kán, vagy sohasem.

De a tapasztalás is azt mutatja, hogy
az oly földbirtokosok, kik akár könnyel-
műségből s gyümölcstelen célokra, akár
magas reményekkel tényleg vezéreltetve,
gyümölcsöző reményekkel kölcsönpenze-
ket vesznek fel, egészen tönkre jutnak.

De mi lehet oka annak, hogy minden
iparvállalat szorgalommal s vigyázva ke-
zelve, meghozza a kölcsönpenz kamattal,
csak a földművelési ipar? Ez igen
természetes eredménye a körülmények-
nek. Hazánk népességének háromnegyed
része földműves, a gabonával kínálkozó
serege oly nagy s a keresgélőké oly cse-
kély, hogy a természetis költségen felül
alig marad a földművesnek több haszna,
mint mivel néhány pár bocskortápat vá-
sárolhat. És ha a külföld, vagy az utak,
vagy vármok, vagy akármi szerencsétlen
akadály miatt tőlünk több olcsó gabonát
jövendőre nem vásárolhat, vagy vásárolni
nem akar, a földműves mindig oly sze-
gény marad, mint jelenleg, kölcsönkama-
tot fizetni képes nem lévén, a pénzerő
a földművest boldogítani soha nem fogja.

Szaporítsuk hát most, sokak óhajta
szerint, a puszták népesítésével a föld-
műves osztályt, — a kínálkozó serege
még nagyobb lenne, a keresgélőké arány-
lag kisebb, ezzel a gabonára alacsonyabb,
a földművelő pedig rongyosabb...

A nagyobb olcsóság következtében le-
het, hogy a külföld több gabonát vá-
sároland tőlünk, de az alacsonyabb ár csak
annyi pénzt se hagyva közöttünk, mint
eddig. Próbáljunk egy kevésbé számolni,
hogy véleményünknek alapja legyen és
tegyük fel, eddig a hazai fogyasztásnak
kívül 10 millió mérő gabonát adott el
hazánk a külföldnek, 2 forintjával mérő-
jét s e mellett mégis 2 millió pozsonyi
mérő veremben dohosodott vagy magtá-
rakból két-három évi felhalmozás után



zsizsik alakban légbe röptül; — hozott
az eladott 10 millió mérő gabona 20
millió forintot. Tegyük, hogy a jobbágyi
terhek megváltása megtörtént, a puszták
benépesültek, ezekkel a termés növekedett
s most már az eladható gabona nem 22
millió, hanem 30 millió mérő. A gabona
ára 2 forintról leszállt 1 forint 40 kraj-
cára (ami már a múltban is megtörtént
nem egyszer) s ezen nagyobb olcsóság
következtében a kereskedők valamivel
többet vásárolnak, mondjuk 14 millió
mérő gabonát s fizetnek érte 19 millió
600 ezer forintot. Most kérdem, mit nyer-
tünk? A jobbágy most is csak oly szegény,
bocskora csak oly rongyos, mint előbb
volt, az egész haza pedig, szűkös termés
esetén, a sokasodott néppel még nagyobb
zavarba jöhet...

Mondottuk, ahol a természet rész, a
földműves sok, ott ennek szegénységét
semmi intézkedés (megváltás, szabad föld
és birtok nem eszközölheti, hol a fogyasztó
rész (gyármunkás, kereskedések) túl-
nyomó, ott a gyármunkások nyomorog-
nak, mint Angliában.

Hol a természet a népességnek két-
harmad részét teszi, ott az arány legjobb
összhangban van, ott mind a földműves,
mint a gyármunkás, kereskedő osztály
becsülettel megélhet. Kétharmad rész föld-
műves természet elég élelmiszert magának
s a gyári s hivatali viselő osztálynak;
— az egyharmad rész gyármunkás, keres-
kedő s hivatalnok gyárt a földművesnek
elég gyárművet, mind a kettő felesleg
termékét a kereskedő jó áron átvesszi s



ide oda egyenként igazságot szolgáltat.
Ekkor már a pénztőke segítségére lehet a
földművesnek, mivel az annak kamattal
kiteremtheti.

Üdvös-e a népek izgatása a szabad
föld, szabad birtok, puszták népesítése,
a földet lyányosztály általi szertelen fel-
darabolása hazánkra, míg a gyárművesek
ket nem szaporítottuk? A műves népesség
szaporodásában áll a fentebb említett üd-
vös arány, melly előálljon a gyárnepe-
ség és földműves között. Gyári szükség-
seinket, amennyire csak lehet, mi magunk
készítsük, s ne hozzák milliószámra Grác-
ból a kusztorákat, Klagenfurtból a do-
rombokat, Norinbergából a bicikliket,
tollkéseket s más apróságokat és ha a
gyárművességre elegendő népességünk nem
volna, itt van a népesítés igazi helye,
nem pedig a földműves osztályban, mely
már úgyis túlnyomó. Kezdő egyesületeink
nek idővel legfőbb feladata leendő a gyár-
ipart előmozdítani, a gyártó népességet
szaporítani, mi nélkül a földműves osztá-
lyon segíteni semmi úton nem lehet,
még a terhek ingyen elengedésével sem,
annál kevésbé lehet az, hogy a segítség
földtulajdonra, zálogoló bankokra biza-
sék, mely a földműves osztályt végkép
kipusztítaná, s a földet tőzserék, kisebb
nagyobb pénzbirtokosok, gyárosok és ke-
reskedők kezére juttatná.

Sokan azt hiszik, hogy a nemesi föld-
birtok a jobbágytelkek megváltása által
pénzhez juthat, e megváltási díjakat tőké-
síteni fogja s évenként csak annak kamat-
ját használja. Ha így tesz, akkor meg-
maradt rongcsolt gazdaságán nem sokat
fog javítani, ha pedig a váltásösszeget
gazdasági javításokra fordítja, mivel a
föld a pénztőke kamatait sohasem fizeti,
a jobbágy adósságok hasznai végkép és
kipótolhatatlanul elvesznek...

Urak, ne csaljuk meg magunkat s má-
sokat. A mezei gazdaságot kölcsönpenzzel
javítani hazánkban még nem lehet, itt
más mód nincs, mint nélkülözéssel, taká-
rékos étellel, szorgalom és munkásság-
gal folytatni.



Akinek csak két- vagy háromszáz mérő
földje van, ne tartson ispánt, szakácsot
s inast, hanem legyen ispán önmaga,
szakácsné hű neje s lányai, inas pedig
a kocsis vagy a béres. Akinek uradalmi
vannak, ne járjon mindig külföldre, ne
űzzön pazarfénnyt, hanem, ha maga a
gazdaság folyamát nem érti is, legalább
tartózkodjék jószágán, mert neki csak
jelenléte is, minden beavatkozás nélkül
évenként több ezreket hozhat. Így majd
kölcsönpenz nélkül is virágzóvá lehet a
mezei gazdaságot tenni s későbbben a nö-
vekedett jövedelem után kényelmesen
élni...

A 100 év előtti Magyarország sok ko-
moly baját feltárja ez az értekezés és
rámutat a hitelkérdés rákfenéjére is. De
földreformot sem akart az fró, s nem is
érezte ennek a kérdésnek történelmi sú-
lyát. Azóta van már gyárilap honunkban,
— de a földreform ellenségei is meg-
maradtak...

A KIS NINCSTELEN...

(Karády Katalin filmszínésnőt a zsidótörvény kijátszása miatt 2000 pengőre ítélték...)



Karády: Honnan veszek én kétezer pengőt?!



KÖLCSONÓS SEGÍTSÉG



DINNYÉS

- Könnyű ezeknek, nekik nincsen talpzatuk!...

AZ ELVESZTETT KELETÁZSIAI PARADICSOM...



NYÁRY

AMERIKAI TÉVEDÉS



BOCSÁNAT, URAM! A TORPEDÓ VÉLETLENÜL MENT KI...

VARSÁNYI



VARSÁNYI

A KÖLC SIN ÉS A BELBECS



DINNYÉS

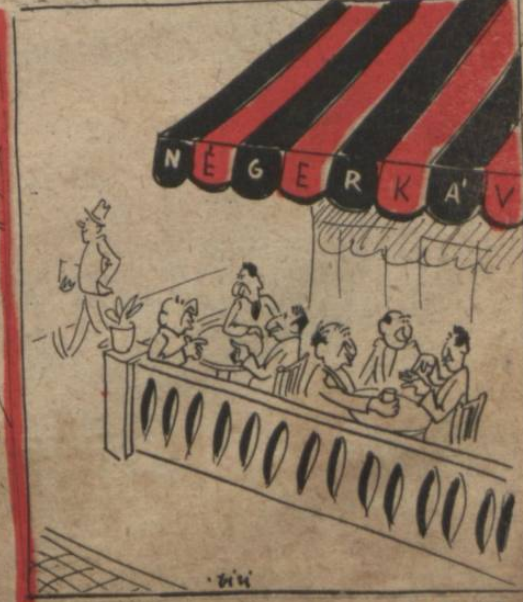
- Nézze, Krantzopf úr, maga így pónemre elég ravasz zsidónak látszik, de nem hinném, hogy a munkatáborban felügyelőnek neveznék ki...

A SZOKÁS HATALMA



A szabadnapos pincér sétáltatja a szép tavaszi napon a fiacskáját...

TAVASZI HANYAGSÁG



A kávéházi kerteket nem ássák fel... ott továbbra is nyílik a sok mákvirág...

SZOVJET ISKOLÁBAN



VII

- Nem szabad azt mondani, hogy «Hála Istennek», csak azt, hogy «Hála Sztalinnak», megértettétek?
- De mi történik, ha meghal Sztalin?
- Hát... hát... akkor már lehet mondani, hogy «Hála Istennek!»



VII

- Mindenütt csak zöld vitaminról beszélnek... És semmi Zsé vitamin?!...

TavasZ

